

Ivan Langerholz:

Šola lepega vedenja.

III. razred.

Zdaj ste že precej olikani. Toda še marsikaj vam imamo povedati. Zlasti, kar se tiče zares finega vedenja — kakor navadno pravimo. Zato moramo otvoriti še tretji razred. Le pridno hodíte vanj!

Sami veste, da je sirovih, neotesanih ljudi dosti na svetu. In celó takih, ki se jim zdi neotesano vedenje nekaj imenitnega, prikupljivega. Res, bahajo se, ponašajo celó se s svojo sirovostjo. Ostudna zaslepljenost!

Naj bi ne bilo nobenega naših naročnikov v številu takih divjakov! Ne zdaj, ne kesneje! S to željo otvarjamo III. razred.

1. Kako se ogibamo?

Janezu Drvarju se mora vse umakniti. On pa drvi naprej kakor huda ura. Seveda: junak hoče biti, ki se nikogar ne boji. — Veš, Janez, če nisi teleban, moraš vedeti: vsakemu odraslemu se moraš ti umakniti. In sicer tako, da boš ti šel na levo, oni bo šel pa na desno.

Mimo človeka gremo vselej mirno. Ne tako kakor Tone Zajec. Dere kakor voda. In če je tudi vsa cesta blatna. Še nalašč bolj trdo stopa, da pokaže znamenje svoje sirovosti tudi na obleki drugih. Mimo človeka moramo mirno, počasi! Na pozdrav ne smete pozabiti! In še to: nikdar šele za hrbtom pozdravljati!

Celo komedijo sta napravili oni dan na ulici Poglajenova Katica in Postrežnova Jožica. Srečali sta se. Katica se je umaknila Jožici, Jožica pa Katici. Pa nista mogli naprej. In spet se je umaknila Katica Jožici in Jožica Katici. Pa še enkrat! To je bilo čisto nepotrebno umikanje in skakanje. Ta, ki je bila bolj pametna, naj bi bila prej odjenjala.

Po vsem mestu je znana troperesna deteljica: Kuštrov Matijče, Kvedrov Jaka pa Držajev Peter. Nalašč hodijo vedno skupaj. In nikogar ne puste mirno naprej. Seveda — taki gospodje! Dobro, da niso zapisani v naši šoli! Danes bi jim navili uro... Kako bi se morali ogniti? Vsak bi se umaknil samo za en korak nazaj, pa bi bilo vse prav. In ljudje bi jih hvalili. Tako pa...

Kaj pa, če gresta Anica in Tonka v šolo, Mimica in Verica pa v nasprotno stran iz cerkve? Kdo se bo umaknil? — To bo pa težko? Pray nič! — Anica in Tonka stopita ena za drugo, in spet Mimica in Verica ena za drugo, pa bo poti dovolj.

Do prihodnjic se pridno vadite v vsem, kar smo vam tu koristnega povedali. Kar je lepo, naredite, kar pa nedostojno, opustite! Tako bo za vas in za druge prav.

